

[Justitsministeren]

Forslaget bygger på et ønske om at undgå den undersøgelses- og godkendelsesprocedure, der under den nugældende lovgivning normalt er en forudsætning for at kunne gennemføre en adoption. Denne procedure, der har til formål at beskytte børn mod uhensigtsmæssige adoptionsanbringelser, har hidtil haft tilslutning fra et flertal i folketinget. I hvert fald har der været tilslutning til dette at have en sådan procedure, selv om der har været uenighed om enkeltregler. Det viste sig da også under forespørgselsdebatten den 25. januar 1983, at alle partier her i salen kunne tilslutte sig, at adoption af børn under 18 år som altovervejende hovedregel kun må bevilges, når ansøgeren forinden er godkendt som adoptant.

Jeg må sige, at jeg deler den opfattelse, som det store flertal i folketinget har. Jeg tror, man ville svække mulighederne for adoption fra de lande, adoptivbørnene kommer fra, hvis man ikke havde regler af den karakter. Det er jo netop sådan, at man i disse lande regner med, at vi her i Danmark har betryggende bestemmelser, når en adoption skal gennemføres.

Jeg kan altså ikke acceptere det af fremskridtspartiet fremsatte lovforslag, men må afvise det. Jeg ser imidlertid med forventning hen til de videre forhandlinger i retsudvalget om hele adoptionspørgsmålet, idet jeg efter den debat, der fandt sted, finder det rimeligt og rigtigt, at der foretages ændringer dels i retning af en liberalisering, dels i retning af, at godkendelsesproceduren ikke i fremtiden bliver så tung, som den i nogle tilfælde er i dag.

Torben Lund (S):

Socialdemokratiets ordfører, fru Lise Østergaard, er desværre blevet forhindret i at være til stede, og jeg skal derfor blot meddele, at socialdemokratiet ikke kan medvirke til dette lovforslag. Vi har for kort tid siden haft en debat vedrørende adoptionsreglerne her i tinget. Vi redegjorde her for vor stilling, og det skal jeg henvise til.

Lis Møller (KF):

Som ministeren nævnte, havde vi den 25. januar 1983 en debat her i tinget om adoptionsloven og dertil knyttede cirkulærer. Jeg redegjorde her for vore synspunkter, men

fastholdt samtidig, at der skulle foretages en undersøgelse af vordende adoptanter. Derfor kan vi ikke gå ind for fremskridtspartiets lovforslag, ifølge hvilket ægtepar blot kan anmelde til folkeregisteret, at de ønsker at adoptere et barn. Jeg må indrømme, at jeg også står lidt usikker over for den foreslåede § 15 a, stk. 2, der siger, at det sociale udvalg ved stemmeflerhed kan annullere adoptionen. Det må vel da betyde, at fremskridtspartiet mener, socialudvalget skal foretage en eller anden form for undersøgelse.

Vi kan altså ikke medvirke, men jeg håber, vi får nogle af reglerne lempet på områder, hvor det ikke vil være til skade for barnet, og det forventer jeg også vil ske.

Povl Brøndsted (V):

Ved den omtalte debat den 25. januar 1983 gav venstre udtryk for partiets tanker og synspunkter med hensyn til de gældende adoptionsregler, og vi var også inde på en række områder, hvor vi finder, der er grund til i hvert fald at se på, hvad der kan ændres. Vi glæder os meget til det møde, der er fastlagt til den 18. april 1983, hvor vi får lejlighed til virkelig at gå i dybden i en hel masse af de problemer, som både adoptanter og administration har haft i forbindelse med adoptionsager.

Det kan undre noget, at fremskridtspartiet på baggrund af den tidligere debat og under hensyn til den fremtidige drøftelse fremsætter dette lovforslag. Det er svært at se hensigten med det. Det må være, fordi der er nogle kræfter, der har arbejdet meget stærkt for, at vi skal frigøre adoption meget, meget mere i forhold til, hvad der gælder i dag, og det er disse kræfter, fremskridtspartiet vil lefle lidt for. Det synes jeg ikke der er nogen grund til, for jeg mener, det altid må være hensynet til barnets tarv, der skal være det afgørende, og her kan vi godt tåle at have nogle regler og undersøgelser.

Jeg har også, som fru Lis Møller gjorde det, fæstet mig ved det foreslåede stk. 2. I stk. 1 til den nye § 15 a siger man, at det faktisk skal være fuldstændig frit at adoptere – det er sådan en handel, man kan gøre forældrepar og forældrepar imellem, og så er den sag ordnet – men hvis tre fjerdedele af det sociale udvalg i adoptivforældrenes hjemkommune mener, at der skal kigges nærmere